

de militære Sygepassere og Intendanterne, om der ikke kunde være Tale om at foretage en Forandring ved denne Indstilling, som vi kunne komme til at stemme om ved 3dje Behandling. Der er dernæst et Punkt, hvor man ogsaa efter min Mening sparer paa en fejl Maade ved ikke at ville bevilge til Wunderingskamre det nødvendige Beløb. Vi itaa mange Steder saaledes, at vi ikke have den nødvendige Plads til Wunderingsfager, saa at de maa opstables tit imellem hinanden paa en saadan Maade, at de tage mere Skade, end de vilde tage, hvis man havde mere Plads. Det er en utidig Sparingsommelighed at ville nægte et saadant Beløb af 820 Kr. og derved udsætte de militære Beholdninger for større Bestadigelse, end der ellers vilde finde Sted. Det er heller ikke noget Provisorium, der skulder sig derunder, men noget nyttigt og nødvendigt, og jeg anbefaler ogsaa dette til Overvejelse. Saa er der en lille Anskaffelse af udenlandske militærvidenskabelige Tidsskrifter, hvor man vil nægte 100 Kr. Er der noget, der er nødvendigt paa det militære Omraade for en lille Stat som Danmark, saa er det at give de overordnede Myndigheder Lejlighed til at følge med de Forbedringer, som ste paa tilsvarende Omraader i de store Armeer. Naar der nu udgives udmærkede franske og navnlig tyske Bærker om den lægevidenskabelige Praksis i Felten, saa er det rimeligt og rigtigt, at Ministeriet anmoder om at gøre det muligt i større Grad end hidtil at kunne anskaffe for Militærlægerne saadanne Bærker, og at nægte et saa lille Beløb som 100 Kr. er efter min Overbevisning ubilligt og ikke sparsommeligt, thi d'Herrer maa vide, at jo mere Lægerne ere i Stand til at uddanne sig, desto bedre vilde de i paatommende Tilfælde kunne virke ligeoverfor Landets Børn som Læger.

Officersmæsserne uden for Kjøbenhavn skal jeg kun anbefale meget varmt. Jeg tvivler jo ikke om, at det ikke bliver vedtaget, men jeg vil dog sige, at naar man tror, at Officersmæssernes Etablering skulde have den Virkning, at Officererne skulde knytte sig mere sammen, saa de sondrede sig mere fra de civile, saa vilde jeg deri ikke se noget saa overordentlig stort Onde for saa vidt — maa jeg føje til — som, naar de ere stillede saa daarligt, som Løjtnantsklassen er stillet i den danske Arme, at de kun kunne søge de mindre gode Steder for at spise og drikke o. s. v. og de tarveligste Fornøjelsesanstalter, var det godt, om der kunde komme et Samlingssted for dem, hvor der kunde sørges for Foredrag og Oplæsninger og nyttige Fornøjelser for

dem, hvorimod mange af de Fornøjelser, de ellers tage Del i uden for en saadan Anstalt, maatte kunde kaldes mindre nyttige og mindre moralsk vækkende; og det maatte dog være noget for det ærede Medlem for Ringløbing Amt's 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), som holder saa meget paa Moraliteten. Messerne vilde stifte megen Nytte, og man behøver ikke at frygte for, at der her i Landet skulde danne sig en militær Kasteaand. Hvad der vilde opnaas i Aarhus s. Eks., var det, at Artilleri-, Ingeniør-, Kavalleri- og Fodfolksofficerer kunde komme sammen i broderlig Enighed, lære hverandre at kende og at forstaa hinanden paa en saadan Maade, at der i Tilfælde af Krig vilde være et saadant kammeratligt Sammenhold, som er ønskeligt og absolut nødvendigt mellem de forskellige Vaabenarters Officerer. Uddannes og udvickles dette kammeratlige Forhold fra Ungdommen af, bliver det ved i en ældre Alder, og det vilde vi have Gavn af. Altsaa, jeg vil bestemt udtale mig imod, at det skulde være et Middel til at afholde den unge Officer fra at søge Omgang med de civile Elementer i Samsundet, som han ellers vilde søge Omgang med, og da navnlig, vil jeg haabe, de bedre Elementer. Naar man ikke vil gaa med til Officersmæsserne, kan jeg godt forstaa, at et Mindretal heller ikke vil gaa med til Underofficersforeninger; thi det er jo akkurat det samme; men jeg haaber dog, at De vilde gaa med til dem begge to, jeg skal i hvert Fald saa meget hellere stemme for Underofficersforeningerne, som det ligger i min Natur, at jeg endnu hellere vil støtte dem, der ere uheldigt stillede; og den danske Underofficersklasse er virkelig saa elendig stillet i pekuniær Henseende som meget saa Bestillingsmænd. De have meget at gøre og et meget strengt Arbejde, og derfor vil jeg af al min Kraft bidrage til, at alt, hvad der kommer frem for at gøre deres Naar behageligere og bedre, virkelig kan nyde Fremme her i Tinget. Jeg anbefaler derfor dette Punkt, der omhandles i Vædringsforslaget under Nr. 200, til aller-velvelligste Overvejelse. Hvad nu angaar Repræsentationsudgifterne for de to Generalinspektører, da kan jeg ikke forstaa, hvorfors det møder saa stor Modstand. Det er givet, at Generalerne her til Lands have en overordentlig ringe Løn i Sammenligning med, hvad de have alle andre Steder, og det er lige saa givet, at Generalinspektøren er den Officer, der rejser mest af alle, naar han ellers gør sin Pligt, og udthyrer man ham saa knebent, at han ikke kan tillade sig den allermindste — ja, hvad skal jeg sige — Re-